

надання безоплатної первинної правової допомоги на рівні територіальних громад, сприяння реалізації внутрішньо переміщеними особами права на безоплатну вторинну допомогу.

Отже, резюмуючи вищевикладене, слід зазначити, що керівництвом нашої держави на законодавчому рівні визначено найбільш актуальні вектори руху та пріоритетні напрямки, які потребують реформування. Останнє є запорукою впровадження в Україні європейських стандартів та забезпечення рівня життя європейця для громадянина України. Поряд з цим слід зазначити, що реалізація задекларованих напрямків потребуватиме інтеграції зусиль усіх учасників державо- та правотворення, наявності політичної волі для впровадження та підтримання європейських стандартів не тільки на папері, але й у реальному житті кожного громадянина України. Адже основним показником ефективності всіх реформ повинні бути не статистичні та аналітичні звіти державних інституцій, а відчуття кожним з нас того факту, що ми живемо в європейській державі та входимо до складу таких авторитетних міжнародних організацій як ЄС та НАТО.

1. Стратегія сталого розвитку «Україна-2020»: Указ Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020» від 12 січня 2015 р. № 5/2015. *Офіційний вісник Президента України*. 2015. № 2. С. 14.

2. Річна національна програма під егідою Комісії Україна-НАТО на 2017 рік: Указ Президента України «Про затвердження Річної національної програми під егідою Комісії Україна-НАТО на 2017 рік» від 8 квітня 2017 р. № 103/2017. *Офіційний вісник Президента України*. 2017. № 9. С. 16.

Савельєва Марина Олександрівна,
доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

МИРОТВОРЧІСТЬ ЯК ОДИН ІЗ ГОЛОВНИХ НАПРЯМКІВ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ ТА ООН

В останні роки питання зовнішньополітичної орієнтації України гостро приймається в політичному звучанні. Увага політиків, науковців чимдалі більше зосереджується на визначенні геополітичного місця України щодо основних засад безпеки країни.

У миротворчій діяльності Україна співпрацює в усіх напрямках миротворчої діяльності Організації Об'єднаних Націй.

Міжнародний мир та безпека багато в чому залежать від результатів діяльності ООН, консолідації зусиль світової спільноти в боротьбі із сьогоdnішніми загрозами міжнародному миру та стабільності [1, с. 77].

Із липня 1992 року Україна в статусі незалежної держави стала брати участь у миротворчих операціях. Так, за роки незалежності більше 35 000

українських військовослужбовців узяли участь у миротворчих операціях по всьому світу. Поміж 20 найактивніших держав-миротворців була названа Україна.

Завданнями міжнародної миротворчої діяльності є такі: запобігання виникненню міждержавних або внутрішніх збройних конфліктів; врегулювання або створення умов для врегулювання міждержавних та внутрішніх збройних конфліктів за згодою сторін конфлікту або з використанням примусових заходів за рішенням Ради Безпеки ООН; відвернення виникнення міждержавних або внутрішніх конфліктів; надання допомоги у вирішенні наслідків конфліктів; надання гуманітарної допомоги населенню, яке постраждало внаслідок міждержавних чи внутрішніх збройних конфліктів; забезпечення безпеки та додержання прав людини; усунення загрози миру, порушень миру чи акту агресії.

Україна не лише бере участь безпосередньо у миротворчих місіях, але й виконує транзит вантажів для проведення операцій [2].

Зазначаючи сутність миротворчої діяльності у справі забезпечення міжнародного миру та створення підходящих зовнішніх умов для розвитку і безпеки нашої держави, Україна має в подальшому лишатися активним її учасником. Саме тому першорядну увагу слід приділити більшій участі України в інтернаціональних миротворчих операціях, як одній із найбільш ефективних форм міжнародної миротворчої діяльності [3, с. 94].

Підтвердженням цьому є те, що за роки незалежності більше 35 тисяч українських військовослужбовців виконували миротворчі місії в різних регіонах світу [4, с. 33].

Україна є державою з великим миротворчим поліцейським потенціалом та помітним досвідом участі в миротворчих операціях, саме тому й має збільшувати свою присутність у миротворчих операціях ООН по всьому світу, використовуючи свою участь не тільки для зміцнення міжнародного авторитету, але й для підвищення боєздатності та професіоналізму поліції шляхом отримання міжнародного досвіду та фінансових компенсацій від участі в миротворчій діяльності. [5].

Досконале здійснення завдань, мужність і високий професіоналізм особового складу наших військових контингентів створили українським миротворцям заслужено високий авторитет у керівництва ООН, ОБСЄ, НАТО й інших міжнародних організацій і стали основними підставами для запрошення України до участі в подальших миротворчих заходах.

Відпрацьовано низку державних законодавчих актів, підписано двосторонні міжнародні угоди, які регламентують і забезпечують у правовому й матеріальному аспектах діяльність миротворчих контингентів Збройних Сил України [6, с. 105].

Проте, слід сказати, що й досі Україна мало представлена серед міжнародного цивільного персоналу миротворчих місій, тому що практично вся діяльність зосереджена тільки у військовій сфері.

Миротворча діяльність посилює репутацію України у міжнародному плані, робить підходящі передумови для інтересів нашої держави у різних ре-

гіонах світу, налагодження та розвитку військово-технічного співробітництва зі збройними силами інших держав, а також сприяє набуттю українськими військовослужбовцями цінного професійного досвіду. Попит на миротворчість ООН росте дуже швидко, а покладені на миротворців завдання стають чимдалі багатоплановішими та складнішими.

Україна завзято підтримує миротворчу діяльність ООН. Миротворча діяльність України в рамках ООН не обходиться тільки військовими аспектами. Україна широко представлена в підрозділах Цивільних поліцейських сил ООН. Якщо Україна в миротворчій діяльності одночасно з ООН підіймає авторитет держави на міжнародній арені, то це дає спроможність взяти участь у створенні колективної безпеки у світі, зробити свій внесок у підтримання інтернаціонального миру та стабільності. Важливим моментом є те, що беручи участь у миротворчій діяльності, Україна має змогу отримати новий військовий досвід, українські миротворці мають можливість набувати досвіду в європейських та американських військових.

1. Репін І. В. Миротворчий інститут ООН: віхи створення та розвитку. *Військово-науковий вісник*. 2012. Вип. 18. С. 77–84.

2. Їжак О. І. Багатонаціональні операції за участю України: юридичні, політичні і військові аспекти реалізації політики позаблоковості. Аналітична записка. URL: <http://dp.niss.gov.ua/articles/414/>

6. Кіреєв С. Л. Правове регулювання участі Збройних Сил України у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки. *Юридична наука*. 2014. № 1. С. 92–99.

3. Палагнюк Ю. В. Сучасний стан та перспективи співробітництва НАТО та України у сфері миро творчості. *Наукові праці Чорноморського держ. ун-ту імені Петра Могили. Серія: Політологія*. 2008. Т. 93. Вип. 80. С. 31–34.

4. Міжнародна миротворча діяльність МВС України. Перспективи розвитку на 2015 рік. URL: <http://naiaiu.kiev.ua/smc/index.php/ua/mizhnarodnamyrotvorcha-diialnist-mvs-ukrainy.html>

5. Феденко О. В. Миротворча діяльність України як критерій готовності її Збройних Сил. *Військово-науковий вісник*. 2012. Вип. 18. С. 97–107.

Санакоев Дмитро Борисович,
доцент кафедри оперативно-розшукової
діяльності та спеціальної техніки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

РЕФОРМА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У КОНТЕКСТІ ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Важливу роль у забезпеченні сталого економічного, соціального та політичного розвитку здатна відігравати поліція, яку підтримує громада. Реформа органів та підрозділів поліції визнається світовою спільнотою як основоположний складник регулювання конфліктів. Реформа поліції також може доповнювати та посилювати інші заходи у напрямку реформування сфери без-